

[Ole Donner]

Siden lovforslaget blev fremsat, er der ikke rettet et komma. Man har fremsat nogle bemærkninger om, at man måske skal se lidt på reglerne og måske skal tale lidt med erhvervslivet om, hvordan man skal tackle regnskabsprincipperne og udbudsreglerne. Men der er intet ændret i selve lovforslaget. Det bliver vedtaget uændret, og det kommenterer ministeren ikke.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at før et valg får vi nogle meget klare meldinger fra CD om, at sådan og sådan vil man. Det er helt usædvanligt, at man imellem to valg får en så klar udtalelse fra en CD-minister som den, der her er tale om.

Det er derimod ikke så usædvanligt, at man ikke går op og kommenterer det, men det er der ikke noget at gøre ved.

Formanden:

Jeg giver ordet til hr. Svend Erik Hovmand for en kort bemærkning, og så ser jeg frem til at kunne afslutte debatten.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Min bemærkning skal også være ganske kort. Den er stilet til trafikministeren i anledning af hans polemiske afslutning.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at i stedet for alle mulige tilskudsordninger til at støtte mennesker, der gerne vil starte virksomhed, ville trafikministeren kunne gøre iværksætterne og de selvstændige virksomheder – også de bestående – en langt større tjeneste ved at fjerne begrænsningen på 1,6 mio. kr. og sige, at også opgaver under 1,6 mio. kr. skal udbydes på reelle vilkår og i fair konkurrence med det private erhvervsliv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om produktsikkerhed.

Af industriministeren (Trøjborg).

(Fremsat 15/12 93. Første behandling 13/1 94. Betænkning 26/4 94).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Niels Højland, ikke kan være til stede her i salen, har jeg lovet at meddele, at Fremskridtspartiet vil stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling. En af vores hovedbegrundelser herfor er, at lovforslaget går langt videre, end EF-direktiverne foreskriver. Men jeg kan da glæde med at sige, at vi vil stemme for ændringsforslag nr. 1, 8 og 9.

Flemming Hansen (KF):

Jeg kan sige, at den konservative folketingsgruppe har tilkendegivet, at vi vil stemme for nøjagtig de samme ændringsforslag og ligeledes stemme imod lovforslaget ved tredje behandling, men da jeg var ret venligt indstillet over for forslaget ved første behandling, er det naturligt, at jeg forklarer, hvorfor vi vil stemme imod ved tredjebehandling.

Det er der kun to gode grunde til, hvoraf den væsentligste generelt er, at lovforslaget går betydelig længere end det direktivforslag, som danner grundlag for lovforslaget. Man har således medtaget fast ejendom og tjenesteydelser, og vi finder ingen grund til, at man skal

[Flemming Hansen]

stille dansk erhvervsliv ringere, end vores partnere i EF stilles. Der er ingen grund til, at vi i den grad også i dette lovforslag ligesom i det forrige skal stille erhvervslivet ringere.

Derfor stemmer vi imod. Vi bryder os ikke om den tendens, den socialdemokratisk ledede regering mere og mere præges af på erhvervsudviklingsområdet, at kan man genere erhvervslivet, skal man gøre det. Den »omvendte privatisering«, vi har talt om under lovforslag nr. L 203, er et godt eksempel på det.

Svend Erik Hovmand (V):

Også fra Venstres side må vi sige, at vi ikke kan medvirke til gennemførelse af dette lovforslag og vil stemme imod det, men kan medvirke til ændringsforslag nr. 1, 8 og 9.

Baggrunden er, som det også tidligere har været fremhævet, at man altså her vil vedtage et forslag, der går videre end det EF-direktiv, som er baggrunden for forslaget.

Det er især to områder, dette her handler om, nemlig tjenesteydelser og ejendomshandel. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi jo netop for ganske få måneder siden har vedtaget en lovgivning om ejendomshandel – en skærpende lovgivning i øvrigt – og så kommer man altså nu med et nyt forslag, der drejer sig om produktsikkerhed, og siger: Ejendomshandel skal for resten også med i dette lovforslag. I sidste øjeblik blev man opmærksom på, at det måske ikke er så smart at medtage den grund, der ligger under ejendommen, for som miljøministeren sagde, hører det under hans ressort, og der kan jo være risiko forbundet med udsivning af forskellige ting, så det ligger nok bedst dér.

Det er altså fjernet, men tilbage er selve ejendommen. En gennemførelse af dette forslag betyder, at ejendomshandlerne i fremtiden skal være eksperter i at finde ud af, om der er noget farligt ved det hus, om indeklimaet nu også er i orden, om gulvtæppernes afsondring er i orden, om malingen osv. er i orden, altså lave en række undersøgelser, som jeg tror hele branchen vil ryste på hovedet ad, og hvorom de vil sige: Det er vi slet ikke gearet til; det har vi ingen muligheder for.

Derfor synes jeg ikke, der er grund til at udvide direktivet, som der her er lagt op til.

Lissa Mathiasen (S):

Man kan egentlig spørge, om der er grund til

at undre sig over den holdning, som henholdsvis hr. Flemming Hansen og hr. Svend Erik Hovmand her har givet udtryk for. Alligevel vil jeg sige: Jo, jeg undrer mig faktisk over den holdning, der her er udtrykt, når den forekommer hos to partier, der traditionelt plejer at have megen forståelse for dansk industri, for betydningen af, at man fra dansk industri rent faktisk i de sidste mange år har gjort umådelig meget for hele vejen igennem at sikre, at de produkter, man sendte på markedet, var gode og sikre, altså ikke havde farlige egenskaber.

Det, man egentlig siger her, er, at man mener, at dansk industri ved at gå ind for dette sender et forkert signal ud. Jeg undrer mig over, at man ikke kan se, at den signalvirkning, der er af dette her, er, at danske produkter er sikre produkter og er det ikke kun i kraft af lovgivningen, men faktisk er det generelt, fordi man fra dansk industri har satset meget på dette her. Det synes jeg faktisk man burde følge op.

Dernæst undrer det mig meget, at Venstre og De Konservative også giver udtryk for, at de ikke kan acceptere, at lovforslagets regler også omfatter tjenesteydelser. Jeg synes, at man meget klart og tydeligt i et svar, vi har fået fra ministeren i forbindelse med behandlingen af lovforslaget i udvalget, har fået at vide, hvordan et flertal af EU-landene og Kommissionen har givet udtryk for, hvordan man fortolker direktivet, og hvor man klart siger, at produkter, der har tilknytning til en tjenesteydelse, også er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Derfor undrer det mig, at man har så meget imod, at tjenesteydelser, som er knyttet til et produkt, også er med her; det er vel meget naturligt, at vi følger direktivet.

Hvad angår ejendom, kan jeg henvise til det svar, der er kommet fra ministeren med begrundelsen for, hvorfor man har taget fast ejendom med, og hvor man netop siger, at man betragter det som værende fantastisk svært at have de bevismæssige ting i orden, hvis man ikke gør det på den måde.

Det er jo sådan, at alle enkeltprodukter, der anvendes i forbindelse med opførelsen af en ejendom – og det gælder mursten, vinduer, døre, tagplader osv. – er omfattet af direktivet, netop i erkendelse af, at det vil være meget svært at udsondre de enkelte dele, når en ejendom først er opført, hvis man ikke lader det

[Lissa Mathiasen]

omfatte fast ejendom som sådan. Derfor undrer det mig, at man ikke kan se, at dette her er en fordel.

Generelt kan jeg sige, at det stadig undrer mig meget, at Venstre og De Konservative ikke kan se fordelene ved at få sendt et signal ud om, at vi har en produktsikkerhedslovgivning, som omfatter disse ting. Det er et godt signal i forhold til eksport af danske produkter.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kan forstå, at de borgerlige har mange bekymringer, og det er da også i orden. Men jeg fatter ærlig talt ikke, at man nu hiver dansk industri frem og siger: Det er dog noget frygteligt noget, der sker nu, og vores varer bliver dyrere og dyrere.

Jeg opfatter dette forslag – og jeg synes, det er et flot forslag – som en landvinding for forbrugerne. Det er jo trods alt dem, som også dansk industri skal leve af. Jeg tror, dette forslag vil få fantastisk stor betydning for dansk eksport, når det bliver kendt, at vi giver nogle garantier på nogle varer, vi leverer. Jeg tror nemlig, at mennesker, der køber et hus eller andre ting, efterhånden vil gå efter kvalitet.

Når jeg hører dansk industri fortælle om, hvorledes vi skal gå ind på nogle markeder, og hvordan vi skal vinde, er det jo netop baseret på, at det skal være industriprodukter, som har en kvalitet, der ligger betydelig over de andres. Jeg mener, at det foreliggende forslag er noget, der viser den rigtige vej. Men man kan selvfølgelig altid være en masse bekymringer og gå ned i småtingsafdelingen og vende det og gøre det til det store problem. Jeg tror, forslaget er godt både for forbrugerne og for dansk eksport.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er fru Lissa Mathiasen, der bringer mig herop. Fru Lissa Mathiasen siger, at det er et dårligt signal for dansk industri.

Jeg tror, jeg sagde det, men jeg har åbenbart ikke sagt det tydeligt nok: Den del af dette lovforslag, som dækker direktivforslaget, er vi fuldstændig enige i. Vi synes, det er godt, at danske varer og danske produkter får en produktsikkerhed. Det har jeg sagt mange gange, og det ved fru Lissa Mathiasen også.

Men det spørgsmål, jeg ikke kan få besvaret, heller ikke af fru Lissa Mathiasen, er, hvorfor vi skal gå videre end direktivforslaget. Hvad er årsagen til, at vi går videre? Der må da være en eller anden socialdemokratisk forklaring på, at vi på dette område skal gå videre? Jeg forstår simpelt hen ikke hvorfor.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Som svar på hr. Flemming Hansens spørgsmål vil jeg sige for det første om tjenesteydelser, at der ikke er tale om, at der foreligger en socialdemokratisk forklaring, men der findes faktisk et EF-direktiv, og jeg synes, det er meget naturligt, eftersom man har accepteret EF-direktivet, at vi så også på helt normal vis, som vi plejer, når der foreligger et EF-direktiv, lever op til kravene i relation dertil.

Når vi taler om fast ejendom, synes jeg egentlig, at logikken er i den grad til stede, at man kan sige: Ja, det passer som fod i hose til et socialdemokratisk ønske. Men man kan også sige: Jeg tror også, det passer som fod i hose til andres ønske set i relation til, at alle enkelt-elementer i forvejen er omfattet, og som følge deraf er det en naturlig ting at sige, at den samlede helhed vil være den måde, hvorpå dette her kan løses. Det afgørende i denne diskussion har været spørgsmålet om, hvorvidt dette her medfører en konkurrenceforvridning for dansk erhvervsliv set i forhold til udlandet.

Dertil vil jeg for det første sige, at det drejer sig om et direktiv, som de øvrige EU-lande nu også gennemfører.

For det andet at vi ved at se lidt på, hvor mange lande der rent faktisk, længe før dette direktiv kom, har gennemført en lovgivning om produktsikkerhed, må konstatere, at der ikke bliver tale om nogen konkurrenceforvridning i denne sammenhæng, tværtimod.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Det hænder, men det er egentlig ikke særlig tit, at jeg i en debat om erhvervspolitik må sige, at jeg er fuldstændig uforstående over for V og K's synspunkter.

Jeg oplever tit, der er elementer i det, bekymringer i det, som jeg godt kan dele, men hvor konklusionen måske så bliver, at midlerne bliver lidt anderledes, men at jeg alligevel

[Industri- og samordningsministeren]

godt kan forstå, hvad der ligger til grund. Men i denne sag må jeg erkende at jeg ikke forstår det.

Man taler om – nu kan jeg ikke lige huske, hvem af ordførerne der brugte udtrykket – at vi gik meget længere end direktivet. Undskyld mig, det passer ikke! Der blev talt om, at vi stillede dansk erhvervsliv ringere end andre landes erhvervsliv. Jeg mener, at vi stiller dansk erhvervsliv klarere og bedre. Jeg har den stik modsatte opfattelse af V og K.

Vi er dog enige om, at der er to punkter tilbage, hvor man kan sige at vi – efter min mening af klargøringsmæssige grunde – har fortolket direktivet. Det ene er ikke, som det blev sagt af ordførerne, begrebet tjenesteydelser, for begrebet tjenesteydelser som sådan er ikke omfattet af denne lovgivning. Alle tjenesteydelser, der har noget gøre med rådgivning og alt muligt andet, er det således ikke; det er alene de tjenesteydelser, der er knyttet sammen med et produkt. Jeg havde lejlighed til i samrådet i Erhvervsudvalget for nylig at nævne det eksempel – jeg tror også, det er nævnt af den tidligere minister fra talerstolen her – at hvis man står over for at få en reparation på en bil og der opstår en fare eller et eller andet, hvad er så årsagen til faren? Er det mekanikeren, der har klamphugget med skruen, eller har der været noget galt med skruen?

Det vil være fuldstændig håbløst i en eventuel erstatningssag at finde ud af det, og jeg er meget overrasket over, at man ikke kan se fordelene ved at gøre som hovedparten af de øvrige EU-lande, nemlig at fortolke disse tjenesteydelser og produkter sammen og sige: Dette her er ikke til at adskille. Det gør hovedparten af de andre lande; altså må man sige, at Danmark ikke stiller sit erhvervsliv ringere på det punkt. Vi gør det klart, så man ikke skal have endeløse bevisdiskussioner og dokumentationsdiskussioner i en eventuel sag.

Det har et flertal af landene, og som fru Lissa Mathiasen nævnte det, Kommissionen i øvrigt også fortolket ind i dette her, hvad jeg synes er helt fornuftig og praktisk anvendelig politik.

Det andet punkt er fast ejendom; og nu forstår jeg, at problemet er, at man synes, vi går for tæt på ejendomsmægleres og ejendomshandlers ansvar osv. For mig at se kan man ikke forestille sig, at der ville kunne opstå no-

gen situation i forbindelse med et ejendomsalg, hvor huset er farligt eller sikkerhedsmæssigt uforsvarligt eller noget tilsvarende, hvor ejendomsmægleren ikke allerede i forvejen var dækket ind af de paragraffer, der står i ejendomsmæglerloven, som jeg forstår, at alle har været enige om.

Jeg skal bare nævne fra to af paragrafferne i loven om omsætning af fast ejendom, at formidleren – altså ejendomsmægleren eller ejendomshandleren – skal rådgive begge parter om behov og muligheder for en byggeteknisk gennemgang af ejendommen og gøre begge parter bekendt med rapporten for sådan en byggeteknisk gennemgang, hvis en sådan foreligger. Det er det ene.

Man kan vel næppe forestille sig, at en byggeteknisk gennemgang ville have kunnet overse, hvis huset var særdeles farligt sundhedsmæssigt, sikkerhedsmæssigt eller på anden vis – så er det i hvert fald en dårlig rapport. Altså må ejendomsmægleren i forvejen bare i den paragraf have en forpligtelse på dette område.

I § 14 i den samme lov, altså loven om omsætning af fast ejendom, fastslås det, at formidleren har en generel undersøgelsespligt og i fornødent omfang skal foretage undersøgelser samt indhente og kontrollere oplysninger med henblik på, at købsaftalen bliver betryggende osv.

Jamen også her må det da siges, at man allerede er omfattet af sådan noget. Det kan godt være, at ejendomsmægleren ikke får øje på alting – det er da menneskelig forståeligt – men ejendomsmægleren skal jo bare handle i god tro. Ejendomsmægleren skal til gengæld, hvis han ved, at der er en fare sundhedsmæssigt eller sikkerhedsmæssigt, give oplysning om det, og det synes jeg er helt fair og fuldstændig i overensstemmelse med alt det, der står i omsætningsloven vedrørende fast ejendom.

Altså må jeg bare sige, at de krav, denne lovgivning måtte tilføre i forhold til ejendomsmæglerne og ejendomshandlere, er for mig at se ikke eksisterende, er så minimale, at man må sige, vi er helt ude på overdrevet, og derfor kan jeg ikke forstå, at man af disse to grunde vil svinge sig op til at tale om, at man stiller dansk erhvervsliv ringere.

Igen vedrørende spørgsmålet om fast ejendom: Grunden til, at vi inddrager ikke bare, som det jo skal ske ifølge direktivet, ethvert

[Industri- og samordningsministeren]

element i huset: Vinduessprosser, vinduer, tagplader, konstruktioner – alt er omfattet ifølge direktivet – er, at skulle der komme en sag, hvor det viser sig at en tagkonstruktion ikke kan holde – og det må siges at være meget uheldigt for ikke at sige farligt for dem, der bor i huset – kan det være fuldstændig umuligt at finde ud af, hvilken del af den tagkonstruktion der er noget galt med. Hovedsagen er, at her er fare på færde; altså dækker produktsikkerhedsloven for tagkonstruktionen for huset som sådant, og derfor har man valgt – igen af klarlægningens praktiske grunde udtrykket – at hele hytten er omfattet af fast ejendom. Det er grunden til det og ikke noget som helst andet.

Så jeg må jo tage til efterretning, at især V og K ikke vil stemme for lovforslaget, men jeg må bare sige, at jeg faktisk ikke forstår det. Jeg er i øvrigt helt enig med de ordførere, der har været inde på, at det ville være et utrolig dårligt signal at udsende, hvis vi ikke troede, at dansk industri, danske tjenesteydelser, danske produkter kunne leve op til de fineste krav om kvalitet. Det ville da være et mærkeligt signal at udsende.

Derfor må jeg sige, at jeg er fuld af fortrøstning med hensyn til, at danske virksomheder nok skal klare dette her, og da der samtidig er tale om for 99,5 pct.s vedkommende, at det er et direktiv, der gælder for alle deres konkurrenter i Europa, må man undskylde mig, at jeg ikke forstår det.

Jeg vil bede meget varmt om, at både V og K overvejer deres stilling til den endelige vedtagelse af dette lovforslag. Det her kan ikke være rigtigt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne gøre et forsøg på at fjerne ministerens bekymring med hensyn til mit partis stilling til denne sag. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at alt, hvad der er omfattet af direktivet, er vi med på. Det støtter vi; vi synes, det er flot; det er i orden – ingen diskussion om det.

Det, vi blot beder om, er, at man dog så holder sig til direktivet, at vi ikke en gang til skal opleve, at Danmark går endnu videre end andre lande. Ministeren nævnte et eksempel med en mekaniker. Det var selvfølgelig til at tage og

føle på. Men der er jo myriader af eksempler inden for tjenesteydelser, men lad det så ligge. Blot den ene bemærkning: Hvis det virkelig er så overbevisende og så enkelt, at tjenesteydelser også burde være med, hvorfor kan man så ikke overbevise de andre lande om, at de også bør være det; så kunne det jo bare komme med i direktivet.

Men det, som jeg egentlig bad om ordet for, var det andet punkt, som ministeren var lidt optaget af, nemlig spørgsmålet om ejendoms handler, hvor ministeren gjorde meget ud af at fortælle, at den nye ejendomsmæglerlovgivning dækker stort set det samme som denne lovgivning. O.k., hvis det virkelig er tilfældet, hvad skal vi så med den? Hvorfor skal vi så overhovedet have den med i denne lovgivning? Hvis regeringen føler, at man er dækket tilstrækkeligt ind i den eksisterende og nylig vedtagne ejendomsmæglerlov, så lad os nøjes med den. Der har nemlig været et meget grundigt forarbejde for den lovgivning, og jeg synes absolut, man må sige, at der her er gjort et sobert og tilbundsgående arbejde.

Så kommer man her i 11. time med en helt ny lovgivning, hvor man altså også vil tage ejendomshandlerne med. Det forstår vi simpelt hen ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 3, § 3, i den nye affattelse, §§ 4-7, ændringsforslag nr. 3, § 8, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 9, således ændret, §§ 10 og 11, ændringsforslag nr. 6 og 7, § 12, således ændret, §§ 13-25, ændringsforslag nr. 8, § 26, således ændret, §§ 27 og 28, ændringsforslag nr. 9 om indsættelse af en ny paragraf efter § 28 og §§ 29 og 30

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

[Formanden]

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd.

Af kirkeministeren (A.O. Andersen).

(Fremsat 12/1 94. Første behandling 19/1 94. Betænkning 20/4 94).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget og §§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Jeg håber, man vil have forståelse for, at jeg kun udsætter det til kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Forespørgsel nr. F 33:*Forespørgsel til statsministeren:*

»Hvad kan regeringen oplyse om resultaterne af de sidste 3 års arbejde med handlingsplanen for ligestilling og det internationale ligestillingsarbejde, og hvilke initiativer agter regeringen at tage på baggrund heraf?«

Af Lotte Henriksen (S), Agnete Laustsen (KF), Hanne Severinsen (V), Lilli Gyldenkilde (SF), Sonja Albrink (CD), Lone Dybkjær (RV) og Merethe Due Jensen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 15/3 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/3 94).

*Begrundelse***Lotte Henriksen (S):**

Der er syv af Folketingets partier, som med denne forespørgsel har ønsket at følge dagsordenen fra 1991 op. Det er ikke for i sig selv at holde en tradition i live, men mere for at give lejlighed til at debattere, hvorledes de sidste tre års ligestillingsarbejde er foregået bl.a. med udgangspunkt i Ligestillingsrådets rapport fra november 1993, »Vejen videre«, og det er denne rapport plus det internationale ligestillingsarbejde, som vi har ønsket til drøftelse her i dag.

*Besvarelse***Statsministeren (Nyrup Rasmussen):**

Hvor er jeg glad for – lidt polemisk sagt og med vilje – at se den enorme interesse, der i dag udvises fra både pressens side og anden side for den ligestillingsdebat, vi skal have.

Det er jo ofte sådan i danske medier, at det er dramaet, det er konflikten, der har interessen, men det med det vedholdende arbejde for ligestillingssagen kunne nu godt – og hvor ville det dog være befriende – rydde en forside bare en gang imellem.

Jeg vil gøre, hvad jeg kan, for i dag at bidrage til – og vil opfordre andre til – at vi får en god debat, for det er et kolossalt vigtigt og centralt emne. Det kan være, at der ikke kommer så mange konflikter og dramaer, men det ville dog, som jeg sagde det, være et slag værd for pressen og for sagen, hvis det kunne rydde om ikke en forside så dog en midterside.

Det er nu tredje gang, Folketinget har en generel debat om arbejdet med ligestilling. Udgangspunktet var oprindelig handlingsplanen fra december 1986, som blev behandlet i Tin-